

overlades ministeren for offentlige arbejder at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Da det kan være ønskeligt at lade visse af lovens bestemmelser, f. eks. kap. 7 om tilladelse til luftfartsvirksomhed, sætte i kraft samtidig med lovens vedtagelse, foreslås det endvidere at bemyndige ministeren for offentlige arbejder til at lade enkelte af lovens bestemmelser træde i kraft særskilt.

Det foreliggende lovforslag skal træde i stedet for lov nr. 175 af 1. maj 1923 om luftfart, ændret i overensstemmelse med lov nr. 124 af 7. maj 1937, og denne lov vil derfor kunne ophæves.

Samtidig foreslås de i medfør af den nugældende luftfartslov udfærdigede bestemmelser ophævet, medmindre de udtrykkelig opretholdes ved bekendtgørelse i medfør af nærværende lovforslag, § 153.

Da lovforslaget, som anført i de indledende bemærkninger til forslaget, har optaget bestemmelserne i lov nr. 411 af 12. juli 1946 om sikring af indflyvningen til offentlige lufthavne og landingspladser, vil også denne lov kunne ophæves.

Da endvidere lovens kapitel 9 indholdsmæssigt dækker lov nr. 123 af 7. maj 1937 om befordring med luftfartøj med de af Haag-protokollen af 28. september 1955 flydende ændringer, vil tillige nævnte lov kunne ophæves.

Til § 153.

Medens en lang række af lovens bestemmelser kan finde anvendelse på grønlandske forhold, kan det tænkes at blive nødvendigt på visse områder at fastsætte særlige bestemmelser for Grønland.

Det er derfor foreslået, at loven kun skal gælde for Grønland med de af den særlige grønlandske lovgivning følgende afvigelser.

For et enkelt områdes vedkommende, nemlig ekspropriation, er det på forhånd klart, at reglerne i forordning af 5. marts 1845, der ifølge lovforslagets § 61, skal gælde ved ekspropriation til luftfartsanlæg m. m., ikke vil kunne anvendes på grønlandske forhold, hvorfor man har anset det for rigtigst at optage en udtrykkelig bestemmelse om, at der i tilfælde af ekspropriation i henhold til luftfartsloven på Grønland vil være at fastsætte regler for fremgangsmåden herved i en særlig lov.

I lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er luftfart opført på den som bilag til loven vedføjede liste B over sagsområder, som skal gøres til genstand for yderligere forhandling, før der tages endelig stilling til, om og i hvilket omfang de kan anerkendes som særanliggender.

Der er derfor i lovforslaget optaget en bestemmelse om, at loven ikke gælder for Færøerne, men at det ved kgl. anordning kan bestemmes, at loven tillige skal gælde for Færøerne i det omfang og med de ændringer, som indstilles af Færøernes lagting.